

NAGY VENDEL

EGYEBET NEM MONDHATOK

NAGY VENDEL
EGYEBET NEM MONDHATOK

E-KÖNYV
VERSVÁLOGATÁS

KÉSZÜLT 2017 MÁRCIUSÁBAN

Kapcsolattartás:
nagy.vendi54@gmail.com

AJÁNLOM BARÁTAIMNAK ÉS ELLENSÉGEIMNEK, OKULÁSKÉNT...
VALAMINT MINDEN CSALÁDTAGOMNAK.

HATVANEGY HANGULATVERS EGY BEFEJEZETLEN ÉLETMŰBŐL...

KÖSZÖNÖM A MEK DOLGOZÓINAK ÁLDOZATOS MUNKÁJÁT.

KÖSZÖNÖM A DUÓ VERS TÁRSSZERZŐJÉNEK SEGÍTSÉGÉT:
MIKS MÁRIA.

KÖSZÖNÖM A KÖNYVBORÍTÓ TERVEZŐJÉNEK MUNKÁJÁT:
CSOMOR HENRIETT.

A SZERZŐ FÉNYKÉPE AMATŐR FELVÉTEL.

A KÖNYV MAGÁNTULAJDON.

A KÖTET TARTALMÁT SZERZŐI JOGOK VÉDIK.

OLVASD ÉS ADD TOVÁBB!

A KÖNYVET VAKOK IS OLVASHATJÁK, OLVASÓPROGRAMMAL.

KÉSZÜLT 2017-BEN, A KÖLTÉSZET NAPJÁRA

A SZERZŐ ÖTÖDIK KÖTETE A MAGYAR ELEKTRONIKUS KÖNYVTÁRBAN.

TARTALOM

01. BEVEZETŐ
02. AJÁNLO
03. BECSAPTAK ÚJRA
04. HA IGAZAT MONDASZ
05. RIPACSONK ÉS CSEPŐRÁGÓK
06. RÉSZECSEKGYORSÍTÓ A FÖLD ALATT
07. RIPACSONK ÉS DILETTÁNSOK
08. RÉSZECSEKGYORSÍTÓ MÁSKÉPP
09. GYERE KISUNOKÁM....
10. EGY EMBER, ÉS AZ Ő BŰNEI
11. EGYEBET NEM MONDHAOK
12. EGY ESTE...
13. EGY FELTALÁLÓ A DILIHÁZBÓL
14. A MAGAD KENYERÉN
15. ÉLETKÉP MÁSKÉPP
16. VIRÁGGAL KÖSZÖNTELEK VIRÁGOM....
17. NINCS RÁ ÉRKEZÉSEM
18. JÉZUS TÉGED IS VÁR...
19. SZÁZ ÉV FELETT
20. HOEI NESZE
21. SAH MATT
22. SZÜLETÉSNAPODRA...
23. A SZOKÁS HAT... ALMA...
24. MIKOR MENTEM...
25. A PÉNZ ELVERVE, AZ ASSZONY SZÁMOLVA JÓ
26. PAPA, MESÉLD EL
27. PATAK VIZE
28. ELSZÖKÖTT A KECSKÉM
29. ZÁSZLÓNKAT LOBOGTASD...
30. SZEMED TÜKRÉBEN
31. NÉVNAPI DUO-VERS
32. TŰZTÁNCOSOK
33. A FEHÉR LÓ LÁNYA
34. TITKOK ÖSVÉNYE
35. A RÓZSA ILLATÁVAL
36. KEVEREDIK A BÚZÁVAL...
37. AZ AZÉRT JELENT VALAMIT...
38. AZ ÉN UTAM...
39. ESIK AZ ESŐ
40. ESIK A HÓ
41. KATALIN KOPOGTAT
42. SIMÁN, RÖHÖGVE
43. EGY DECI FÉLDECI
44. KARÁCSONY VAKON...
45. AZ ASSZONY ÉS A CSALÁDOM...
46. A KÁOSZ
47. SZAPPANBUBORÉK
48. EMELJED FEL...
49. A CSŐZÖRG

50. HOL VAGYTOK MAGYAROK....
51. DZSIGOLÓ
52. ATTILA
53. A VÉN HUSZÁR NÓTÁJA
54. NEFERTITI 3330 ÉVVEL EZELŐTT...
55. BÓDIKA
56. RÓMAI SASOK ÁRNYÉKÁBAN
57. ELEONÓRE
58. ZRÍNYI ILONA 1643-1703
59. MIÉRT
60. GIZELLA
61. FEKETE FÉNYBEN, FEKETE FÉNYEK
62. UTÓSZÓ

01. BEVEZETŐ

KEDVES ÉRDEKLŐDŐ...

Köszönöm szépen, hogy megnyitotta ezt az e-könyvet, immáron az ötödik irodalmi összeállításom a sok alkotással eltelt év során.

A hetvenes évek elejétől számítom a folyamatos munkát, de ez nem azt jelenti, hogy előbb nem születtek verspróbálkozások, de azok csupán tanárain mosolygására és szerkesztők bosszantására voltak jók.

Az elmúlt negyvenöt év alatt történt sok minden. Elnéző sóhajok után némi elfogadás, és sok elutasítás, s lassacskán megtalálva a helyesnek vélt irányt, a révbe jutás.

Ez a kötet az ötödik bemutatkozásom ebben a formában, de több száz írásom kering az interneten és újságokban, antológiákban, saját magazinban már szinte követhetetlen a sok megjelenés és hangosversek is jelzik az utat.

Nem én vagyok a megmondó ember, de mégiscsak véleményem van erről a csodálatos világról, ami néha a középkorig nyúlik vissza, és sokszor a fellegekbe visz.

Persze, hogy lehetne jobb is a viszonylagos jólét, és ezt nem anyagiakra értem, hanem a kultúra terén érezhető negatív, és rossz irányt vett változást ostromozom a kéretlenség alázatával.

Sokan vádolnak azzal, hogy írásaim nem a klasszikus versformát követik, hanem valamiféle kaotikus rendszert, de némi odafigyeléssel meglelhető a rendszer és a formalitás újszerűsége.

Nyilvánvaló dolgokról írok, talán sokszor a sorok közé elbújtatva, de némi odafigyeléssel tettenérhetőek a néha szokatlan szófordulatok.

Némely portálon verseimből kicenzurázzák a politikainak vélt sorokat, vagy az egész verset, de határozottan cáfolum, hogy írásaim politikai versek volnának, és nem is értem, hogy mostanság a szabad sajtó napját ide citálva, egy-két határon túli magyar város nevét leírva, hogy juthatnak egyesek erre a döntésre.

Az fontos tudnivaló, hogy én sok történelmi tényt és bibliai örökérvényűséget folyamatosan alkalmazok írásaimban, melyeket leginkább csak hangulati elemeknek tartok.

A történelmet meghamisítani nem lehet, hiszen az már megtörtént tény, csak esetleg elhallgatni és félremagyarázni lehet, ez pedig halálos bűn.

Mindennek utána lehet járni, olvasni, és a kettős vagy akár sokszoros nevelésből kiválogatható, hogy ki mondott igazat. Író ember csak az igazat, és nem a valót adhatja tovább.

Hamis prófétákra nincs szüksége a világnak.

A kötetben hatvanegy vers van, komolyabb témák közé vegyítve szolidabb, feszültség oldó szösszenetek elrejtve, kontrasztként.

Mindenkinek ajánlom ezt a sokszínű, és érdekfeszítő olvasmányt, és köszönöm, hogy nekiállnak a nem könnyű témának. Mondhatnám azt is, hogy csak erős idegzetűeknek javaslom a kézbevételeit.

Majd önök eldöntik, hogy mire érdemes ez a stílus. A folytatás garantált mindaddig, míg a fejem és a kezem engedelmeskedik nekem.

Találkozzunk még a következő könyveimben, és akár személyesen is, ha erre érdemesnek találunk és meghívunk egy tartalmas beszélgetésre.

ÁMEN DOMINE, ÚGY LEGYEN, URAM...

Hálás köszönettel...

NAGY VENDEL

Szekszárd, 2017. 03 16.

02. AJÁNLÓ

Nyugodt szívvel nevezhetem Nagy Vendelt költőnek és írónak.

Élete nagy részét az írásnak szenteli, immár közel negyvenöt éve ír, és még mindig újabb és újabb versformákat próbál ki. Írói tehetségének köszönhetően mindig törekszik a jobbnál jobb versek megfogalmazására.

Gyakran ír a világ történéseivel kapcsolatos elgondolkodtató, igaz, szókimondó verseket, amelyek első olvasásra bonyolultnak tűnnek, de a második olvasás után egyszerűen értelmezhető a vers mondanivalója. Nagyon szépek, és sokatmondóak a versei. Szeretem, amikor számomra ismeretlen vagy a köznyelvben nem használt szavakat ír. Sorai közt meg is magyarázza a szó jelentését, csak tudni kell a sorok közt olvasni. Amikor alkot, szívvel-lélekkel teszi.

Amikor könnyedebb stílusban mutatja meg magát, kitűnik gazdag érzelemvilága s szerény személye. E fajta verseknél olyan, mintha előttünk állna, s ő mondaná el beszédes, megható, gyönyörű verseit. Néha meg is teszi különféle rendezvényeken.

Amikor láthatatlanul ír egy festményről, az maga a tökély. Olyan, mintha alkotna egy teljesen új színekben és érzésvilágában gazdag festményt.

E pár szavas gondolattal szeretném ajánlani, Nagy Vendel ötödik könyvét.

A kötet címe is beszédes, amit a mondat végén szokott kifejezni, és most a kötet előterébe került: EGYEBET NEM MONDHATOK... S mégis, ezzel mindent elmondott.

Kívánok még sok szép alkotói évet Nagy Vendelnek.

Tisztelettel...

Csomor Henriett

2017. március 15.

03. BECSAPTAK ÚJRA

Nyolc óra pihenés
nyolc óra munka
nyolc óra szórakozás
nem azért mert a
Feró ezt mondta
becsaptak újra.
mindegyikből elég ennyi
ha nem melegedni jársz oda
van nem is oly messze
egy ovális szoba
hol előjáték után
kiömlött a kanális
kettő közt választhatsz
orális vagy anális.
mind fenomenális
a világ globális.
én toleráns vagyok
ez a biztos
nem szaporodik a faj
ebből nem lesz baj.
takarodót fújva
becsaptak újra.
mehetsz minden irányba
nem szexbombát kellett volna
dobni a világra.
ha ránk szakad az ég is
tavasz lesz mégis.
majd nyár meg őszi meg tél
mindenki mindenkitől fél.
sírodban tested semmivé lett
isa por és hamu vagymuk.
játék az élet
abban öröme leled
ha fényesre kopott koponyádat
véletlen megleled.
kutya szájából elveszed
hogya ne rágódjon rajta
azt mondják elfogyott
mi tudjuk nem is volt
elvhú elvtársak
nincs már szotyola
becsaptak újra.
semmit nem takar a tanga
jobb a patent harisnya
hordja minden barisnya
két rendes ember fog kezét
de az egyik biztosan az
akkor a többi mi lehet

egy követ fújva
becsaptak újra.
s ez már bazi a
dinnyét a kocsira.
ha befognak eléje
végsőt tojssz a lepedőre.
csattan az oston a rojt
feszül az istráng
hámfán a bojt.
a kútmérgező ma már
nem csinál a kútba
csak a kávjára
aztán belerúgja.
becsaptak újra.
ha a rendőr megfogja
bárcát mutat a kurva
és az apukát
várja a családja.
kiömlik a kanális
ez ma már legális
támogat az egyház is
törvénnyel egy követ fújva
becsaptak újra
sosem lesz vége
csak újra meg újra
kicsi a rakás nagyot kíván
ki e dalt velem fújja
mindig kezdheti újra
nekimehet a halomnak
sosincs vége a dalomnak
folytatása következik
van ki velem szövetkezik.

2015. nov. 03.

04. HA IGAZAT MONDASZ

Ha igazat mondasz,
az ritkán lelkesítő,
s sehová nem vezet.
pajzsoddal véd a testedet,
csak egy halottnak fordíthatsz hátat,
másnak nem lehet.
előbb-utóbb betörik a fejed.
aki sokat tud, sokat felejt,
aki sokat felejt, keveset tud.
ki keveset tud, keveset felejt,
aki keveset felejt, sokat tudhat.
ki sírni tud,
belül gyógyul.

elegend van a családi balhékból,
okosan engedj,
mielőtt még kihajítanak
a közös hajlékból.
nid csak nid Pistink,
egyél testvérkém,
van még elég.
bőviben van az eleség,
én nem sajnálok tőled semmit,
de előbb-utóbb minden elfogy.
ajándék lónak ne nézd a fogát,
suvenir nyihuhu
nye kukucsku
protku...
s nincs az a pénz,
ami el ne fogyna.
hagyd nyitva a kalitkát
nincs messze az Ararát.
hogya visszatérjen a madárkád
csőrében az olajággal,
hogya újra bezárhasd.
de ha igazat mondasz végül,
elvisz a rézfarkú bagoly,
vagy rádtelepednek a hársziák,
VAGY A SATRAFÁK,
s magával ragad a ludvérc.
az erőtlen ember az nem ember,
csak megtúrt személy a tűzhely mellett,
enni még adnak neki.
s ha már csak sötétben
látod a világot,
megviláglik előtted,
mint réslámpa éles fénye,
cserben hagyta a családod,
haszontalanná váltál,
s ők megbüntetik érte.
harcol egymással megalázottságod,
s hatalmas büntudatod.
rádtelepedik végérvényesen
a hiábavalóság lidérce.
s ha meghalnál véletlen,
ne csüggedj mégse,
előfordul néha,
pörögj fel a csúcsra,
próbáld meg újra.

2016. június 28.

05. RIPACSONK ÉS CSEPIRÁGÓK

Az alkotásnak addig neki se láss,
amíg te sem hiszed el, hogy világszám
kerül ki kezeid közül.
meg akarjuk mutatni magunk,
mert hát ripacsonk vagyunk.
a Mona Lisa is csak egy picike kép,
mégis milyen gyönyörűség.
Michelangelo is csupán kalapáccsal dolgozott
mint akárki más, ki faragott,
s levéste a kőtömből a felesleget.
az anyag szoborrá vetkezett.
én is ecsetet és vésőt veszek,
majd nekiveselkedek.
Ha valakit megkergetek,
elfelejtem miért teszem,
mire utolérem.
Ő is csak a látszatért fut,
nehogy rosszéletűnek higgyék,
gondolja magában,
már eleget futottam,
akkor inkább megbotlom.
Ez talán maradi szemlélet,
nem röhög, együttérez.
Küzdök, ha már rádühödök.
talán halad felfelé is
az a síkos lejtő.
lefele életveszélyesen lejt ő.
mikor újságíró iskolába jártam
örökre megtanultam,
egy szabad országban,
szabad sajtóban,
azt szabad írni
amit szabad.
s ha bántanak a kritikusok,
csak azért is legyél jobb.
Éhes volt a farkas,
Szomjas volt a bárány.
Megette őt
A patak partján.
Báránybőrbe bújt
A farkas,
Farkasbőrbe bújt
A bárány.
s ha már nem tudják a nevedet,
te leszel a hallja e kend.
néha leöblítéd torkodról a port,
iszod a jó szekszárdi bort.
s viszel magaddal a diófa alá

egy NAGY VENDEL könyvet.
s ha elérted az öregkort,
nem csinálhatsz magadnak létrásbort.
az egyik szemed sír,
a másik meg üveg.
szórhatod fejedre a port.
ki kellett volna szedni a meggymagot,
nem mérgezné a ciánkáli a gyomrod.
titkaim nem mondom el senkinek,
csak nagy ritkán gyónok meg,
szinte minden másnap teszem,
karácsony és húsvét másnapján.
utcavégén templom,
bemegyek-e nemtom.
minden topega az ajtónak vezet,
bent nézegetheted a kazettás mennyezetet.
minden út Rómába vezet.
de mikor is van egyakaraton a magyar?
ha a templomból egyenest a kocsmába tart.
ripacsoknak és csepűrágóknak ott áll
az utca másik oldalán az ispotály.
s elkönyvelheted magadban ad akta..
mindenki maradjon annál a fánál,
amelyiket kapta.

2016. 06. 16.

06. RÉSZECSCHEGYORSÍTÓ A FÖLD ALATT

Hít és tudomány

Részecskék ütköznek
Egy alagútban.
Új fekete lyuk
Készül.
Klónozott emberek
Járnak közöttünk.
Befurakodnak
Végül.
De mi tudjuk, hogy
Valami más is van,
Valami még létezik
Az Univerzumban.
Én nem értettem a
Szentháromságot
De amióta
Gyűröttebb homlokkal
Járom a világot
Rájöttem: csupán csak
Hinni kell.

S aki a hit erejével épít
Piramist vagy Katedrális,
Vagy agyából
Kipattant néhány
Örökérvényű gondolat,
Eljutott máris
A halhatatlanságig.
S aki tudja, hogy
Istené a dicsőség,
Ő nem akar
Saját jogán
Eljutni a
Golgotáig.
A svájci alagútban
súlytalanul száguldanak
az Isteni részecskék,
Bizonyosságul
A hitetleneknek.
Talán most már
Megtudjuk a
Valóságot.
Itt állunk a
Teremtett világ
Vékonyka fonalán
A végtelen időben
Várva a csodát,
Az Isteni szikrát
A feltámadást,
Amely minden hívő
Léleknek megadatik.
Remélve az
Örök életet,
Az örökkévalóságban.

2012

07. RIPACSOK ÉS DILETTÁNSOK

Néha csak egy hajsza választja el egymástól
a zsenit és a dilettánst,
s ezt felismerni
az is egy művészet lehet.
Az talán a legborzasztóbb,
ha a tehetségtelenség,
és a tehetetlenség,
szorgalommal párosul.
én addig nem házasodom
még a tyúkon tollu vagyton.
de hogyha majd megkopasztják,

a szívem is felakasztják.
a szűrőmmel egyetemben.
ki a pitvarra, vagy a gangra.
s aki grízestésztát ad fel ebédnek,
egyéb gazemberségre is képes,
mert az nem étek,
tésztára tésztát rakni...
nagyon merész vétek.
itt a gazda, be sincs rúgva,
nézzék meg egy óra múlva.
néha az az érzésem,
az idén elvisz a tél vagy a rosseb.
mi egy pont vagyunk csupán,
a fény pontja,
de immár üvölt a sötétség,
kitagad bennünket
a Finnugor testvérség.
jól beadott nekünk,
a Szentkúti búcsú,
felülkerekedett
búzára az ocsú.
nem maradt más nekünk,
csak az apánk lova,
azt kantározzuk fel,
azon megyünk haza.
eltagadva immár
a pozsonyi csata.
és mit is keresett valójában
Kőrösi Csoma.
északról vagy délről
jöttünk ebbe az új honba?
s hirtelen szabadon szállunk az ég felé
mint bombaterhét vesztett repülő
a reszkető cél felett,
alant is, fent is,
mindenki félti az életet.
létünk eztán mivé lehet?
szívünk mezítelenre vetkezett.
Rég elmúlt már,
Mikor titokban
Átzokogtam az
Egész éjszakát.
Keserű könnyekkel
Áztattam a párnát.
Ma már csak ritkán
Fordul elő,
Hogy tehetetlenségemben
Dühödten felkelek,
az alváásra kissé rápihenek.
S mint az ágyszomszédom

Ki leszállt az ágyról,
A zuhanásra vette észre,
Nincsen lába,
Így nem tud kimenni
Az utcára.
Én is álmomból
Nagy fényességre
Ébredtem, de még
A poharat is levertem.
Nem jött vissza a fény,
Ahogyan reméltem.
Csak álom volt csupán,
Hogy látok,
S hogy megtalálom a ruhám,
Szerencse talán.
A nővérke mondta,
A cukorbetegségbe még
Nem halt bele senki,
De a szövődmények...
Az már döfi.
A szívinfarktus pedig
Azért jó, mert
Megelőzi a rákot.
A jó édesanyátok...
2016. július 29.

08. RÉSZECSCHEGYORSÍTÓ MÁSKÉPP

Részecskék ütköznek
Egy alagútban.
Új fekete lyuk
Készül.
Klónozott emberek
Járnak közöttünk.
Befurakodnak
Végül.
De mi tudjuk, hogy
Valami más is van,
Valami még létezik
Az Univerzumban.
Én nem értettem a
Szentháromságot
De amióta
Gyűröttebb homlokkal
Járom a világot
Rájöttem: csupán csak
Hinni kell.
S meghozta a

Bizonyosságot.
Talán most már
Megtudjuk a valóságot.
Itt állunk a
Materiális, és teremtett világ
Vékonyka határmezsgyéjén
A végtelen idő
Kezdetétől a végezetéig,
Mely önmagában is
Ellentmondás.
A magába visszahajló
Téridő elméletünkkel
S várunk egy időutazásra,
Mely visszavisz egészen
Az ősrobbanásba.

2012

Megjegyzés: Ma megtalálták a svájci alagútban az Isteni szikrát, miszerint az univerzum nemcsak anyagi eredetű, mi jöhet még? 2012 július 04-én

A neve: Isteni részecske. Világszenzáció.

09. GYERE KISUNOKÁM....

Gyere kisunokám
most ülj ide mellém,
kérlek hogy add a kezed.
meséld el nékem
miért sír a lelked,
tested mitől remeg.
könnyáztatta arcod,
nem a láztól piros,
mondd el nekem gyorsan
ki bántott meg most.
hogyha sírni látlak,
mintha az én szívem tépnék
gyere öleljél át,
máris itt a segítség.

két puha karoddal
karold át nyakamat,
nyomjad homlokomhoz
magas homlokodat.
tested melegéből
árassz át nekem is,
szívednek ritmusát
hadd érezzem én is.
egymást átölelve
megnyugszunk csendesen,
elfeleded mi bánt

karomba rejtezve.
gondolatom bánatodig felér,
szőke hajad simítása
derekadig leér.

drága nagyapám,
itt valami de fáj,
kérlek vigasztalj meg engem.
valami szorítja szívem,
érezem hogy el kell mennem.
ne engedj el magadtól
mindig így bízz bennem.

lassan elhalkul a szó,
megnyugszik a test és a szív,
újra előszalad a kacaj,
gyöngyfogak közt mosoly fakad,
nem gondolunk azzal,
mi lehetett a baj.
nem is lényeges,
újra száll éneked.
neked így sokkal könnyebb,
nem látod hogy nekem
mosolygó arcom mögött
befelé folyik a könnyem.

2016. június 20.

10. EGY EMBER, ÉS AZ Ő BŰNEI

A verekedés az úgy kezdődött,
tisztelt járkálás bíróság,
hogy a sértett visszaütött.
jöttek rám késekvel, kaszákval, baltákval,
minden istennyilákval.
s nehogy csúfságba maradjak,
hát odacsaptam.
nálunk nincs igazságszolgáltatás,
csak jogszolgáltatás van.
de ha kiderül az igazság,
akkor fellebbezünk.
jöhet a muszájkabát.
elmondom én szívesen
hogy mi a baj,
és hol a vaj,
de csak ha elült a zaj,
hogy ki is a tolvaj.
ép testben ép csak a lélek,
ép testemben épp hogy élek.
ha pofon után fáj a fogad

végy a szádba egy fakanalat.
s akkor majd kiáll.
pénzes zsákon ülő vigécek,
tőletek én mit reméljek?
jönnek zord nappalok,
reménykedő éjek.
és nincs az a pénz
amiért áruló lennél,
de mi van akkor,
ha mégis van az a pénz?
elviszed a szajrét,
aztán a balhét,
ha rájönnek mindenáron,
betyárbecsület is van a világon.
de nem mondod el senkinek,
akkor sem ha ütnek,
hogya a zsákok hová tűntek.
ez jó hír híveimnek.
még erősen tartom magam,
bár gyenge vagyok
erőtlen mint a halovány éj,
akár a tavaszi lepkeszél.
vakond túr a föld alatt,
éticsiga vágat,
hátán a háza,
húzza a csíkot magautánna.
meztelen csiga lapul a fű alatt,
ő már hajléktalan.
fogad is ritkul,
hajad is a szélben
dülöngél mint a cirkusz kerítése.
nemigen jutok így előre,
el vagyok szöntyönpölgődvé.
jázminvirág, tedd szebbé
a szép selyem párnát,
Szentjános bogarak lámpása
vetítse rád
fénylő sugarát.
csak annak bocsát meg igazán a világ,
aki őszintén megbánja
a rosszat, amit csinált.

2016. július 22.

11. EGYEBET NEM MONDHATOK

A világ végére kiülök,
Lábamat a semmibe lóghatom,
érezem hogy jó nagyon.

Hallgassátok meg
Szónoklatom.
Fázom.
Hűvös van nagyon,
Kérlek Angyalom,
Előtte
Hozd ki a
Pruszlikom.
No akkor mondom...
Ha átkelsz
A sivatagon,
Előbb
Mondjál
Egy imát.
Mondj el kettőt,
Ha hajóval
Tengerre szállsz,
Vagy repülőgépre lépsz.
Ha háborúba indulsz
Hármat mormoljál.
De hogyha
Meházasodtál,
Minden nap
Imádkozzál.
Érte, vagy
Miatta.
Egyre megy.
Ha verseimet olvasgatod,
Könyveimet lapozgatod,
Fogadd meg e
Sok okosnak vélt
Gondolatot,
Egyebet nem mondhatok

2012

Megjegyzés: A család hete alkalmából.

12. EGY ESTE...

Mint fagyott üstökös,
Melegségre vágyva,
Hosszú hideg útjáról
Néha visszatér,
S egy szikrától kigyúl,
Hogy fényét szórja szét.
Egy este jöttél
Hogy felragyogj.
S másnap visszahullj

A kihunyni készülő
Örök csillagok közé,
Hol eláraszt mindent
A violaszínű fény.
S feltornyosul
A negyvenévnnyi remény.
Így kerek ez a világ,
Éljen, s illatozzon
Minden csodálatos virág,
MIT RAJZOLTÁL.
Mely fekete,
Mint a világ.

2012. szept. 30.

13. EGY FELTALÁLÓ A DILIHÁZBÓL

Már egy ideje vidáman,
Csak a kedvtelésnek élek.
Ötleteim vannak,
Okosak, és szépek.
A találmányi hivatalba
Úgy évente betérek.
A múltkor is azt mondták,
A cég semmit nem fizet,
Mikor beadtam találmányként
A sós melegvizet.
Most például feltaláltam
A nem repülő gépet.
Tudom, vannak olyanok is,
Melyek szépen repülnek.
Sajnos nekem nem nőtt szárnyam,
És szárny nélkül
Soha nem szálltam.
Nem lehetek próféta
Saját hazámban.
S ha már az ember
E találmánya miatt
Az ajtón át
Fejvesztve menekül,
Mikor kidobják cefetül,
Az ablakon még bekiált.
Uraim!
Egy szót végezetül.
Ha elromlik:
Akkor sem repül!

2015. 06. 22.

14. A MAGAD KENYERÉN

Hiába húzod meg magad
a szoba valamelyik szegletén,
majdcsak megbékélsz a magad kenyeren.
ha el akarod adni a vizet,
meg kell gyújtani a tüzet.
de tüzet oltani
moslékos vödörrel is lehet.
ha borítják, kapd el a fejed.
ha a gyengébbet szidod
nyakra-főre,
bátor beszéd,
bölcsh beszéd
lehetne, ha nem
öncélú lenne.
ez már állati színvonal,
bár nem élünk a dzsungelben,
de hamar elérheted.
a baj akkor kezdődik,
ha a bárány akar lenni a farkas
ha a sasok hallgatnak
és a papagájok beszélnek.
fennhangon, akár a rádió,
s megette a bárány a farkast.
farkasbőrbe bújt a bárány
s továbbra is csak hallgatnak.
nem sok büрге múlt ki miattam.
bennem van a vasakarat,
hóhér szegi a nyakamat,
leverem mint vak a poharat.
lapockacsontján láthatod sorsodat.
kőkéseddel leszúrva
az áldozat oltárán.
s hallom, hogy néha
beszélnek itt még magyarul,
mikor az ember kiáltja,
anyjuk, szólj a pujáknak
hajcsák bé a bürgéket
meg a tehent.
és nem lehet manapság
csarnokba vinni a tejet.
ha nem igyekszel mindenképp
felszínen maradni,
lesüllyedsz a mélybe,
az érdektelenségbe,
a végső elkeseredésbe,
az ismeretlenségbe.
az elfeledésbe.
nem leszel más mint ismeretlen senkiből

lett ismert senki.
ahhoz több kell, hogy valaki legyél,
s megbékélhetsz majd
a magad kenyereén.

2016. július 7.

15. ÉLETKÉP MÁSKÉPP

szemedbe húzod a kalapot,
hogyan eltakarja a Napot.
gyere velem most,
köszöntlek barátom.
neked van mire büszkének lenned
együtt örülök veled.
tudósaink azt vallják,
ma már tudjuk...
hamis az illúzió,
ma úgy tudjuk,
ez a helyes konklúzió.
s kisgyerek vallja ötévesen,
van egy hipotézisem.
rákérdezek hirtelen
mi van neked?
a mesében mondják
vallja szertelen.
én meg melléteszem,
hogyan nyelvében él a nemzet,
de nyelvével még
senki nem nemzett.
hol az édes anyanyelved?
a fene egye meg
a más macskáját,
csak a miénk maradjon.
ha feldobod tarka,
ha leesik nyávog
mi lehet az?
mindegy, csak macskára essen.
állatkínzás mennyit ér?
öt év vagy kötél.
értem én az okos szót,
ismerem a csíziót.
tiszt kérdezi a katonát,
milyen csapatnál szolgálsz?
harckocsizó?
nem...
lövész?
nem ...
utász?

tiszta szívemből.
s ha a mozi sötétjében
megfogod egy hölgy kezét,
csak úgy véletlenség,
kérdően rádnéz reménylőn,
bocsánatot kérsz,
elnézést kívánok,
hencec volt.
s azért jobb lakni a dombon,
mert lefelé gurul a lócitrom,
megírta a kalendárium.
nem úgy mint a síkokon,
ott esetleg csak
a szilikon dombokról
nézheted a völgyet.
nem biztos hogy az a barátod,
ki a bajból kirántott.
a lakásba benézel,
látod feltúrva a szoba,
össze van köpködve az esküvői kép,
nem volt szép munka.
s a kép se szép.
jótett helyébe jót ne várj,
de hát minden jó elnyeri
méltó büntetését,
vagy jutalmát.
elvileg logikus,
a jó mindig gyanús.
a nyájasság sok mindent eltakar,
ha valaki valamit akar.
de ha egyszer asszonyeső esne,
rám is hullhatna egy cseppje.
Veréb ugrál
Az útszélen
Búsan néz
Szerte-széjjel
Terített asztal volt ez
Valamikor réges-régen.
Fagyos szél fúj
Hideg télben.
Szánkó nem járt
Erre régen.
Arra gondol sok veréb kobak
Vajon hol vannak
Mostanság a lovak?
birkabőrös göndörkos,
mindjárt begorombulok,
juh héj...

2016. augusztus 22.

16. VIRÁGGAL KÖSZÖNTELEK VIRÁGOM...

Nőnapra

Az emberiség
Szebbik felének,
Az örök Évának,
Az Isteni Nőnek,
Páristól elloptam
A szép arany almát,
Hogy odaadhassam
Szépségedért jutalmul
Királynőm Tenéked.
Bódító bombont,
Csábító csokrot,
Suhogó selymet
Adhatnék Néked,
Vagy némi ékszert,
Talán igazán gavallér
Akkor lennék
Ha szálinként
Tízezer forintos
Hóvirágot szednék.
S évente nemcsak
Egyszer ünnepelnénk.
De mégiscsak rendezett
Ez a világ,
Hiszen Te magad vagy
A letépve is illatozó virág.

ASSZONYOK ELEJÉNEK...

Az örök Dívának,
Az Isteni Nőnek,
Páristól elloptam
A szép arany almát,
Hogy odaadhassam
Szépségedért jutalmul
Királynőm Tenéked.
Reménylőn
Remegő szívvel
Adózok az
Eredendő bűn kísértésének,
A kígyó csábításának
Erénnyel ellenállj,
Testeddel, lelkeddel
Ezen a mai
Szent napon,
A Nőnapon,
Hogy megkoronázhassam
Cselekedeteimmal
Dicsően szép homlokod.
S ha cudarul galád

Olykor a sorsod,
Mindig arra gondolj,
Hol a virágot tapossák,
Ott ontja leginkább
Bódító illatát.

2017. 03. 08.

Megjegyzés: Boldog Nőnapot kívánok, és kézcsókom a hölgyeknek

Nagy Vendel Nőnapodra című hangosversét elmondja Ilosvay Gusztáv:
<https://www.youtube.com/watch?v=cgBu3DZvQNw&t=7s>

Az asszonyról szól ez a dal, a végzet és a szerelem asszonyáról:
Brian Adams: Have you ever really loved a woman
<http://www.youtube.com/watch?v=zeEFHJFUbEg>

17. NINCS RÁ ÉRKEZÉSEM

Hogy a gépezet
lendületben van-e
vagy épp fékezésben,
megfigyelni éppen
nincs rá érkezésem.
ha munka végeztével
keressük a próbálkozót,
kikiabál a feleség az ablakon,
vidd innen a sok koszos dolgozót.
ha fizetésed osztja
pénztár rácsai közt az Ági,
elnézheted picit,
hogyan kirakta a cicit.
s eltűnődhetsz ezen,
milyen belharcos lehet.
de nem terád vetett szemet.
nem lehet rá érkezésed.
kik állandóan szidnak,
hiszik, ez a természetes,
s végül is az a baj,
hogyan te is elhiszed.
próbálsz védeni igazad,
de szavad hasztalan marad.
lesöprik az asztalról,
a tiéd mindig alul marad.
rég volt már igazad.
akkor tudod meg, ha már kész lett,
sosem kérnek ki a véleményed.
most már luk van vagy csak egy folt,
hol valaha kerítés volt.
s nem jutsz tovább innét,
ez már baszi a kocsira a dinnyét.

végül kidobják kukába azt is,
ami a tiéd volt.
most már két rendes ember
foghat egymással kezet,
de az egyik biztosan az lehet.
és akkor te mi vagy?
túl vagyunk már a fényezésen,
nincs rá érkezésem.
s ha a tanyánál
elhangzik az intés,
hogymenni kell,
enni vagy inni,
mert többször nem szólnak,
asztal, szék marad,
a többi jön velem.
a dolog holnapra marad.
berúgod a földbe az ásót,
jövőre kihajt a nyele.
s ha kérde tőled a pap,
szerinted hány szentség van?
zavarodban csak azt feleled,
a hétszentségit,
most nem jut eszembe.
s mikor meghalt a barátom,
pap nélkül temették el,
mert ő hazament még.
állandóan tanul,
okosak eleje lehetne,
ha nem Borzsák lenne a neve.
végén ha ő is elmegy,
tanulmányait befejezte.
mindenkihez rimánkodnánk,
mintha döglött lóval imádkoznánk.
rád ragad az egész világ félsze,
senkinek nincs rá érkezése.
össze-vissza lépünk
egyféle zenére.

2016 július 14.

18. JÉZUS TÉGED IS VÁR...

Kiszegezett tézisek...

Jézus téged is vár,
temploma kapuja,
előtted nyitva áll.

Jézus hozzád beszél,
megértést és választ remél,
imádságod hozzá felér.

Jézus téged is hív,
most te vagy a soron,
mindenfelé keres,
de nem mobilon.

Szekszárd, 2016. augusztus 06.

Plakát a szekszárdi újvárosi templom ajtaján.

19. SZÁZ ÉV FELETT

Megcélozom a századik életévet,
mert nagy az adósság,
kevésnek tűnnek az eddigi évek.
és száz év felett már
kicsi a halandóság,
lassul az élet.
akarod tudni mikor ijed meg igazán egy férfi?
mikor először nem sikerül másodszor,
s másodszor nem sikerül először.
látom, asztalon hever a sajt,
háromszögel a tányéron,
mellette fanyelű kés,
s a fél vekni kenyér.
morzsája hull az abroszra,
éhes hangya elhordja.
halkan nyikordul a parafa
borosüveg nyakából kicsavarva,
bíborszín pohárban
illatozik a Kadarka.
azért még nem éhezünk,
nem úgy élünk, mint a köszörűs kutyája.
s ülhetünk mint majom a köszörűkövön.
nemrégiben egy temetésre kinyaltam magam,
fekete bőrkabát,
fejemen fekete kalap,
szomszédom megsokallta,
de kiköszörülted magad.
némely ember mind egyforma
vagy szopottgombóc fejű ufonauta.
előbukkan a homályból
néhány baltával faragott
szálkásan markáns arcú Madonna,
ha harc, hát legyen harc.
számomra az első Elektra,
Papadimitriu Athina,
déliés temperamentuma,

és valóban,
görögök vannak a falóban.
s az örök díva,
a mindenben csodajó,
Keresztes Ildikó.
mindkettőjük színészek remeke,
énekesek eleje.
a kishitűek tévednek,
hogya ma nem történik semmi,
a velünk élő történelmet is,
észre kell venni.
Petőfi ha élne,
titulusa terrorista lenne,
gondolatok csak a királyokra.
vajh mit kaphatna érte
hisz odaillesztette a sorvégére,
szítani a parazsat,
akasszátok fel a királyokat.
elégge eretnek gondolat,
nincsen szívükben semmi alázat,
az urak még mindig vadásznak.

2016. augusztus 30.

20. HOCI NESZE

Kapzsiságotokkal
önzéssel vetekszem,
adjon az Isten nektek
ezerszer annyit,
nekem meg kétezerszer.
s most parolázva
két rendes ember fogott kezét,
de az egyik biztosan az.
akkor a többi mi lehet?
ma nekem, holnap neked,
hoci nesze.
ha egy nő azt mondja
talán,
akkor az lehet,
ha azt mondja
lehet,
akkor az biztos,
ha azt mondja
biztos,
akkor az igen.
ha azt mondja
igen,
akkor nem úrinő.
hogya meg ne ázzon a lelked,

tartsd fejed fölé a gyalogfészert,
hogy a távozás hímes
mezejére léphess.
s nyakába akassza Vén Attila a bőgőt,
hogy eljárhassd a csürdöngölőt.
aki nem adott kalácsot,
ne adjon tanácsot.
a tudás, és a szokás hat... alma...
A vő szorgalmasan hordja
szavazni az anyósát,
hogy szokja az urnát.
A televízió évekig vetíti
Szulejmán szultán életét,
s most itt a ráadás,
nézhetjük a Szultánát.
a cél világos,
szokjuk az Iszlámot.
nesze nektek keresztények.
vegyétek, és egyétek....
ez a legújabb elem,
asztal, szék marad,
a többi jön velem.
szabad azon vitatkozni,
fent van-e a Nap az égen,
de nem érdemes...
ha már leesett, akkor lehet...
ha.....

2016. szeptember 27.

21. SAH MATT

Kíváncsi volnék
tudják-e sokan,
honnét ered ez a játék?
jól használják-e a nevét?
helytelen a sakk matt,
helyesebb a sah matt.
a király meghalt.
ha mattot kapsz,
vége a játéknak.
családjaink széthullanak,
emlékeink elgurulnak.
az unokák és nagyszülők
azért értik jobban egymást,
mert a gyerekek a fényből jönnek,
az öregek pedig
a fény felé tartanak.
s meghúzzuk magunkat
a sötét hajlékban.

éltedben és halálodban
Isten a karjában tart.
ha kicsorbul a szerszám,
segítő kezet ad.
lenne mindezekre egy fogadásom,
de úriember biztosra nem fogad.
tudod mindezeket mióta
egyre ritkul a fogad.
az alkotó bizonyos szint felett
bizonyos szint alá nem süllyedhet.
lábbal rúgunk párat a bölcsön,
bugyit és asszonyt
nem adunk kölcsön.
s a zene ritmusára
földhözvágja sapkáját a gyermek,
jussát követelve,
most mi ropotálunk egyet.
remélem senki
nem érti félre,
magam túlzottan magasra
nem ugrok érte
Éjszaka egy uhu bagoly
Össze-vissza barangol,
Sötétben is élesen lát,
Elkapja a vacsoráját.
Mefogja a pockokat,
búsan bűgő galambokat,
Fészkeket is fosztogat.
Pislog rá jó nagyokat.
Fejében ébred
A sok bölcs gondolat.
messzire viszi a szél a veszélyt,
megölték szegénykét....
megölték szegénykét.
olvasni kell tudni a sorok közt
a lényegét és fifikát,
a szavak sugallatát,
hogyan megértsük egymást.
ha már őszinteségre
nem vágyik a világ.
értem én, hogy elektromos,
de akkor mitől megy?
s ha megiszod a guggolós lórét,
nem biztos, hogy megtalálod
két szarva közt a tőgyét.
a guggolós bor az,
nehogy behívjanak,
guggolva osonsz el az ablak alatt.
végül is, szabadulni akarván
fogaimmal rágom a láncot,

két kézzel kapkodva
tépem magamról az istrángot.
végül leoldanak a hámfáról,
s véget ért a játék,
leütötték a tábláról a sok gyalogot,
a király mattot kapott.
felállított figurákkal
a játszmát újrajátszhatod.

2016 szeptember 23.

22. SZÜLETÉSNAPODRA...

Virágot Katinak Mikor a lelkek gyorsan utaznak...

Születésnapodon kívánok Neked
minden jót, és szépet,
ne is vegyed észre,
hogy szaladnak az évek.
nyílik még tenéked
vadvirág a réten,
hol pajkos pillangók
lebegnek a szélben,
ragyog még éretted
Göncöl-szekér az égen,
melyen a lelkek messze utaznak.
aranytálcán kínálja a fényt
hajnalban feléd a Nap,
világítja utadat.
éjszaka a Hold
gyémántkővel szegélyezve
vezeti sorsodat,
oda hol élted ragyog,
bársonyos égbolt gyűjt hozzá
milliónyi csillagot.
vezessen utadon oda,
ahová a nemes lelkek
gyorsan utaznak.

2017

23. A SZOKÁS HAT... ALMA...

Paródia

A vő szorgalmasan hordja
szavazni az anyósát,
hogy szokja az urnát.

A televízió évekig vetíti
Szulejmán szultán életét,
s most itt a ráadás,
nézhetjük a Szultánát.
a céljuk világos,
szokjuk az Iszlámot.

2016. október 02.

24. MIKOR MENTEM...

Mikor mentem a borospince felé
Még az üvegek is sírtak
Udvaromban bánatukban
Az ecetfák is kinyíltak.

Nem vagyok én részeg csak boros
Nem keskeny az utca csak szoros
Nem tántorgom csak a lépést cifrázom
Ez nékem egy régi szokásom.

Cserepes a házunk teteje
Cseréppel van a köcsögfa tele
Kirakták a fazekakat száradni
Melléjük a gazdát ki józanodni.

Piros téglából van kirakva a járda
Ha lenne babám nem volnék oly árva
Nem járnék a sárban kopogós csizmában
Hervadt őszirózsák hullanak utánam.

Sötétedik jön az esti zápor
Messze hallik számról a fohászom
Hogyha egyszer leányeső esne
Énreám is hullhatna egy cseppje.

2016. október 10.

25. A PÉNZ ELVERVE, AZ ASSZONY SZÁMOLVA JÓ

A pénz elverve, az asszony számolva jó
Ez jobb mint az eredeti verzió
Legénysorsunk megunva
Igát veszünk a nyakunkba
Megnősült a legény,
Jármot a nyakába,
Önként vállalt terhét
Vette magára Ő.
Gúnyostekintetű
Férfinépek, tudjuk,
Könnyebb lett az iga,

Egyyel többen húzzuk.
a fiú elszömpöntyölődött
már nem kellene elszomorodnia
nem kell többet elmosogatnia
este örömmel,
reggel körömmel
S mindenre rácsodálkozom
mindenféle méretre,
pozitívre és negatívra,
gondoltam kérem,
legfeljebb kérem,
na de kérem,
kikérem magamnak kérem.
meg kell tapasztalni előre,
kiféle miféle, ...

s ez már bazi a kocsira a dinnyét.
nem kell innét messzire menni,
sok munka van itt elvégezetlen,
én még vallom a régi elvet,
itt élned s halnod kell
ha mindenki elmegy,
átsüvít országunkon az aier.
ha valamely ármánykodás okán
a munkahely nem jussa senkinek,
a munkát mégiscsak
meg kell csinálnia valakinek
ha feladatod van,
nem kelhetsz fel cigányhajnalban.
s néha emlékezel régiék bajára
ezer évnek véres viharára,
kik évszázadokig zsarnokoskodtak itt
sokuknak koporsója lett e föld,
tömegsírokban keveredik a közember s a tiszt,
itt már nem számít a rang, s a hit
hátról lötték a csatlós népeket, ha nem ment előre
elsőbb nyilakkal, majd golyóval
a technika fejlődése.
előlről és hátról is hősi halott lett belőle.
aztán a vallás erejével
és más hátán felkapaszkodottak,
sokakat Dunába dobtak,
cipőjüket a parton hagyva,
s gyáván a pincébe
húsdarálót állítottak
bő eleséget adva a halaknak.
így ment ez valaha minálunk,
aki nem hiszi el nekünk,
annak utánajárunk.
állhatna itt sokféle verzió,
szeretet jegyében működött

az inkvizíció.
aki nem úgy hitt ahogy illett,
hamarvást eretnek lett.
nesze nektek keresztények.
vagy hazaáruló.
A pénz elverve, az asszony számolva jó.
cukorbetegtől kérdik a vendégek
mit hozunk ajándékba legközelebb?
csak egy tálca krémest.
hol krémes,
ott rémes,
hol rémes
ott betegség vár,
hol betegség áll,
ott krémest nem kajálsz.
valamikor eléggé el nem ítélnél módon egy hétig ittunk
s egy napig regenerálódtunk.
most csupán egy napig iszunk,
s egy hétig regenerálódunk.
az elmúló idő változása ez.
a titkot csak az eljövő idő fejtheti meg.
én már nem gondolok a futóbolondokkal
kihagyom őket a számításból, okkal
nem keresem semminek az okát,
jól áll nekik a muszájkat.
s ahogy elnézem a dolgot,
a helyzet jelen állás szerint
semmit nem változott.
2016. október 23.

26. PAPA, MESÉLD EL

Papa,
Meséld el
Milyen a csillag,
Tudod,
Nem látom,
Sötét az éjszaka,
S nem jön az álom.
Papa,
Meséld el,
A tündöklő Napot,
Ami a fejünk fölött ragyog.
Meséld el
Az eget, és a földet,
A közte háborgó tengert,
A hegyet és a völgyet,
A szépen zöldellő rétet,
Ahol a barika béget.

Meséld el a
Folyót és a patakot,
Ahol isznak a farkasok,
Fogukkal harapják
A gördülő habot.
Papa,
Meséld el
A tarkálló mező
Mézes lehelletét.
Milyenek ezek?
Minden olyan
Gyönyörű lehet.
Elmesélem a
Holdat és a Napot,
A millió csillagot,
Mindegyiken sárkányszív lakott,
A rétet, s a mezőt,
A tarka legelőt,
Emlékezetből mondom,
Mindenre emlékszem,
Hiszen én is
Sötétben vagyok.

2012. szept. 3.

27. PATAK VIZE

Patak vize befolyik a Dunába
Barna kislány odaül a partjára
Messze viszi könnyeit a hús folyó vize
Egyenesen a Fekete-tengerbe.

Sok víz folyik bele a bölcs Dunába
Az Alföldön széjjel terül az ága
Vaskapunál bögve zuhog alá az árja
Végül pedig lenyugszik a deltába.

Bánat vize lefolyik a tengerbe
Barna kislány könnyeit belevetve
Keresi ott párját búsán kérdő hangjával
Egyesülnek babájának hamvával.

2016. október 17.

28. ELSZÖKÖTT A KECSKÉM

Elszökött a kecském
Messzire futott.
Friss füvet keresvén
Elkalandozott.

Szóltam neki hogy
Gyere haza most,
Meghallotta hangom
És hazafutott.

Visszajött a kecském
Hús vizet kapott
Hálából énnékem
Friss tejet adott.
Megdicsértem ott
Hogy szót fogadott
Megörült és gyorsan
Legelni futott.

2016. október 16.

29. ZÁSZLÓNKAT LOBOGTASD...

Dalszöveg

*Induló 1956 tiszteletére
Ötvenhatos pályázati vers.
Európa közepén élek én...
Emlékezés hatvan év fényében...*

Előre Hazánkért harcba
előre fel barikádra
hideg kövek közt süvítve
fütyül a gyilkos golyó.

harcra fel mind pesti srácok
új fényre vágyik otthonunk
harcra fel hát édes hazánkért
győzni kell vagy mind meghalunk

Emeld fel a zászlót magasra
Messziről lássa ki akarja
Diadémként kússzon a falra
ragyog a forradalom arca.

sokan elhulltak a harcban
testvér segíts ha baj van
Hőseink védőn takarja
bajtársak ölelő karja

Harckocsi földünk tapodja
Halottjaink hordják halomra
Testüket lovak tapossák
Vérüktől piros a barikád.

Alföld síkja, hegyek szirtje
vár rájuk ős Buda bérce
a sok jó barát énekli majd
a dicsőség hősi dalát

REFRÉN

nem zeng már dalt sokak ajka
testüket bús rög takarja
lobog felettük a zászló
messzire hallik a jajszó.

távolból hívnak az álmok
idegen föld lett hazátok
minden este visszaszálltok
az ősi hon vár reátok.

Európa közepén éltek
dicső vakító fényben
már csitul a fájdalom árja
mikor jön lelketek vigassága.

ott küzdelmes a világ
hol a virágot tapossák
akkor ontja leginkább
mámorító illatát.

REFRÉN...

Zászlóinkat vezesd
Hős diadalra.
Ajkunkat dicsőség
Fakassza dalra.
Lobogónk zúg el a széllel,
Süvítve vezérel éllel.
hiányzik róla a címer
Diadalra száguld
Éjt kergető hévvel.
Regéket mesél
Régmúlt emlékével.
Vidáman lobog
Új idők szelével
Napi forradalmunk
Meghitt erejével
Zászlónkat lobogtasd
Örök dicsőséggel.

Az ellen ha elébünk áll,
Nem nézi azt ki a magyar,
Kivégzi mindazokat,
Ki a nemzetben egyet akar.

s ha majd száz év elmultával
megkérdezi gyermekünk
miből mivé lettünk,
büszkén mondhassuk el neki
él még hős nemzetünk.

Gondold meg ifjúi szívvel
Téged is dologra várnak,
Reád is szüksége van már,
E Honban, a Hazának.

Pusztulnunk nem kell ma már
Éljünk ezen ősi földön,
Ha el is buknánk talán
Dolgunkat tenni muszáj.

REFRÉN...

30. SZEMED TÜKRÉBEN

Ha szegény vagy,
Nézheted magad
A kútban,
Vagy egy tó
Csillogó vizében.
A gazdagok
Láthatják arcukat
Fényesre csiszolt
Ezüst tükörben.
Velencéből hozott,
Metszett üvegben.

De hogyha a valódit
Akarod látni
Nézzél kedvesed szemébe,
Az igazság tükrebe.

Kútvizéből pislog reád
Egy lomha béka,
Jelzi a víz iható még,
Senki nem mocskolta.

A tó sima fényét
Mefodrozza egy falevél
A gazdag hölgynek
Elfeketedik
Tükre ezüstje.

Csak a szemed
Őszinte örökre.

Gyere kedvesem ide,
Utoljára üljél az ölembe,
S nézzél a szemembe.
Elhaló fényét, talán látod-e?

Ezentúl fehér botot
Veszek a kezembe,
S fekete kalapot
Teszek a fejemre.

2016. július 10.

31. NÉVNAPI DUO-VERS

Miks Mária - Nagy Vendel:
Spontán levélpár.
Prózavers, somolygó

A VEND TÖRZSHÖZ TARTOZÓ VANDÁL VENDEL

Kedves Vendi!
Hogyha trendi
a köszöntés e formában,
idepötyögöm sorjában:

Nevezhetnélek - ugye - Vandálnak,
aki saját verseket skandálgat
a legkülönbözőbb alkalmakon,
csodálkozó szemek előtt - vakon.
De a tisztességes neved Vendel,
aki, ha hajnalórán felkel,
számítógépének odaperkel,
s éhgyomorra oly sorokat termel,
amelyekkel általában elnyer
valamilyen díjat ez az ember.
Ha ünnepel, csak szekszárdit rendel,
s dallamokat komponál, mint Hendel.
Olvasóira sok időt szentel.
Kajánul kritikusokat hergel
azzal, hogy holt porokat is felver.
„Fölösleges szólamok!
én juszt is megszólalok!” -
nevet Vendel,
és nem kertel!

VÁLASZLEVÉLKE-FÉLE....

- > nos csókolom, csókolom... le vagyok nyugözve, hogy versbe vagyok szedve.
- > Marika kedves, a meglátásod jó, jól látod személyemet, mely annyira megosztó
- > akkor is ha nem látod, s akár a daróc vagy a posztó, akár a pokróc, sokaknak bőrét
- > felsérti mivel nem érti mi megyen itt végbe és mivégre. s kapjanak
- > fejükhöz végre a gazok, kik nem értik hogy milyen esetlen vagyok, köztük és
- > magamat erősnek mutatom, de előtted lebukva állok, s nem játszadozhatok
- > neked hőst mivel az nem vagyok. e levelem is így véletlen rímbe
- > szedtem tetőled kedvet kapván s küldjed vissza nekem posta fordultán
- > spontán jó lesz legújabb versembe talán melynek címe a pénz elverve s az asszony
- > számolva jó. mivel leveleddel hamar érkeztél holnap újra előveszem

- > eme leveled, hogy megnézzem milyen sületlenségeket míveltem teveled, pedig még
- > veres sem lett nyelvem a nedűtől talán majd holnap és majd lesz halnap
- > is mely úszni akarhat, és talán jobb lesz versikém amit iderittyentek én most
- > neked megköszönve hogy nevről ha viccesen is de megemlékeztél s talán
- > a te leveleddel meg enyémmel összevetve egy újabb közös versünk lehetne, ez
- > a hiú remény. tehát várom mint visszaküldeményt, hiszen csak spontán
- > írom ezt most én s reggelre elfelejthetém. puszi és hálás köszönnn
- > etel.. vendi.
- > de ha neked így a jobb, akkor VANDÁL VENDEL aki rendel október 21. péntekén

csak egy liter
 kadarka kell,
 hogy az ember ne törődjön
 semmivel

32. TÚZTÁNCOSOK

Szüzek tánca

Messziről táltosok dobolása hallik az éjben,
 szüzeknek táncát tűztáncosok járják.
 patyolat ruhájuk lobog a széllel,
 pattogó szikráknak jajduló ívében
 arcuknak kezüknek rőtvrös fényében
 vad erők tódulnak eszevesztett hévvel
 szívükbe, lelkükbe frissülő erővel.
 agancsok merednek vérvörös fényben.
 szarvasok inálnak vadak hevével
 megidézett szellemek életre kelnek.
 arcuk kipirul a misztikus táncától
 piroslik ruhájuk a tűznek fényében
 körtáncot járnak a fehér homokon
 szoknyájuk lobot vet,
 levetik, s meztelenül folyik a tánc.
 ruhájuk kiterítik a forró kavicsra
 mint Nausziké a tengerparton egykoron
 s megtörik a hús hullám a sziklapadon.
 ősök szellemét idézik ide most
 messzi hangok suttogását hallgatják
 mit üzennek a rég halott szkíták
 cselekedeteitekre fentről figyelnek,
 az ősi lelkek, veletek küzdenek.
 ezüstös tálcán arany pohárban
 nyújtják felétek a nektárt.

Szekszárd, 2016. október 27.

Hellebrand Jenriett festőművész nő képére írt vers, látatlanban, érzelmi instrukció alapján. A festmény címe: Szkíta látomás

33. A FEHÉR LÓ LÁNYA

A SZABADSÁG VÁGYÁVAL

Halkan csengő sípszó szavára
fehér ló vágat lobogó sörénnyel nyakában,
által a kék szivárvány alatt.
szőke festő lány alkotó vággyal
átölelve fehér táltosát,
leveti magáról sötét álarcát.
varázslatos fehér paripa
lelkében nemes,
szívében szabad,
csatában kirívó,
vadászaton elriaszt.
távolban zordképű sámánok
fehér táltost áldoznak
aki átszaladt a szivárvány alatt.
kék szivárvány koszorúzva az eget,
elúzi a sötétlő felleget,
patyolat tisztaság szabad vágyával
dobja félre az álarcát, s a láncát,
űzi, hajtja a kíváncsiság.

Szekszárd, 2016. október 29.

Hellebrand Henriett festőné ezoterikus képének látomásszerű ábrázolása. A kép címe: Lovas lélek

34. TITKOK ÖSVÉNYE

Aki átjut a híd alatt

Az ősz nyugodtan simítja a láthatárt,
mint felnövő gyermek buksiját,
ölelkeznek a tiszai fák.
a Nap lomha sugarakkal
kúszik a kopár ágon
nyugalom árad az elmúló világon.
titkok ösvénye ez
tájkép amerre járok,
a Tisza partját szegélyező öreg nyárfák
nyár végi lombjukkal egymást átölelve egy
„kapu” ívét formázzák.
Átjáró ez, egy titkos kapun át,
amit csak azok látnak, akiket megszólítanak
a Tisza-parti fák..
csak keveseknek adatik meg a megvilágosodás.
ősrégi történeteiket takarják
azok előtt kik nem beavatottak,
emberek milliói álltak itt,
nagy időknél tanúik,

s a Tiszának fodros habjai
elrejtik koporsók hamvait.
fél világ urának gondolatait.
Attila Hun királyunk
nemesen dicső csontjait.
a fény, s a sötétség,
arany, ezüst, és a vas
hármaskoporsója
örökre titok marad,
a habzón folyó éjszaka alatt.

Szekszárd, 2016. október 30.

Hellebrand Henriett festményének versillusztrációja a gondolatiság idealizálásával. A kép címe:
Titkok ösvénye

35. A RÓZSA ILLATÁVAL

Rózsakirálynő

A hűvös Hold ezüst arcával búcsúzik,
A forró Nap arany hajával kelt,
A rózsá illatával
köszönt téged minden reggel,
Mosdani rózsavízben,
Rózsakirálynő.
piros rózsát kérek tőled,
Szerelemnek zálogát,
fehér rózsát adsz te nékem,
Kutatom ennek okát.
azért hogy megismerjed
töviseit letördelem,
vakon ennyit segíthetek.
Válasszunk magunknak illatot.
Feltűzött fekete hajkoronával
kárminvörös ruhában
két kezvedbe zárva a kelyhét,
a választ illatától várva,
Hogy mennybe,
Vagy a pokolra jutnak- e
A vakok,
Azt az illatok után
Döntik el...
A mennyben angyalok
Kara énekel,
S bimbók illata
Leng a légtérben.
Tisztítja a lelket,
A szívet,
És a szellemet.

A pokol tornácáról
Kétkőnek füstje gomolyog,
Ki hová menne
Orra után döntse el,
válasszon magának illatot,
Szívja magába rózsáknak kelyhéből
a bódító pillanatot.

Szekszárd, 2016. november 5.

Hellebrand Henriettnek ajánlom, a művésznő festményei alapján...

36. KEVEREDIK A BÚZÁVAL...

Keveredik búzával az ocsú
Félrefordult rajtam a koszorú.
Így mentem a templomsoron végig,
Fájó szívem rokonok kísérik.
Kerítések résein át lesve
Fehér fátylam irigykedve nézik.
Estebédkor odasereglenek
Hívatlan ablakos vendégnek.
Csak egy legény áll meg a távolba,
A zenén is áthallik
Szíve dobbanása.
Madárka ül száraz ágon,
Jól megy dolga e világon,
Én is felülök egy fára,
Úgy füttyülök a világra.

2017. 03 13.

37. AZ AZÉRT JELENT VALAMIT...

Hangulatjelentés

Az azért jelent valamit,
hogy saját előadásomra
kell vennem jegyet,
hogy beengedjenek,
s minden karácsonyra papucsot kapok,
hogy tudjam a helyem,
akár a Nagyok,
és évekig küzdök a falkavezérségért
eleve reménytelen vagyok.
az azért már jelent valamit,
nézd meg a Földet,
a gömb a legtökéletesebb forma,
bár kicsinkét ferde,
középből kissé megnyomva.

ne törekedj a tökéletesre,
soha nem érheted el,
csak mindig a jóra
járjon az agyad egy rugóra,
akár a hatköves óra,
felfelé mutasson a mutatója.
van aki eltolja a reggelt,
vice versa, oda, vissza,
mondták rá, megállítja az időt,
hithű kommenista.
ma is áll még ez a rigmus,
bár már építjük a vadkapitalizmust.
mégis van téli, s nyári időszámításunk.
én énekelek magamnak,
jó társasága vagyok én önmagamnak,
az ének a lélek hangja.
akik bánatukban is dalolnak,
duplán imádkoznak.
az azért jelzés lehetne,
hogy faképnél hagytam a főnökömet,
mint felesleges holmit,
nem tudtunk együtt gondolkodni.
s végső elkeseredésemben
Földbe vertem egy nagy karót,
Bele döftem a szívébe.
Átszúrtam a Föld szívét,
Elkalapáltam a végét.
Ki ne húzhassa senki sem,
Maradjon bűnös testében.
Nyughasson békében.
Így van ez!
- Mondja a sznob. -
Tegnap is
Így volt!
Mikor elfogyott,
Akkor nem volt.
a dolgokat csinálhatja bárki,
de megszületni és meghalni
helyettem nem tud akárki.
s ez már jelenthet bármit.

2016. november 11.

38. AZ ÉN UTAM...

Az én utam, az én sorsom,
messzire visz,
messze vándorolok.
az úton mindenki elfér,

egymás után a nyomon,
mégis nagy a tülekedés.
a csúcsra mindenki felérhet,
ha hagyják,
ha akarják,
ha hagyom,
ha igazán akarom.
Bármit is állítanak rólam
Nem igaz.
Ha mégis kiderül
Hogy igaz,
Akkor azt kimagyarázom.
Jóhíremet vigyázom
Nektek elárulom,
A dolgokat nem értem,
De megmagyarázom.
Néha azt remélem.
Összecsapnak mellettem
Jó és rossz szellemek,
Fejem felett vonulnak
Fekete fellegek.
Ti értitek ezeket?
Mindenféle emberek
A világból
s jó volna ha elolvasnátok
néhány NAGY VENDEL verset
csupán a javából.
rámkiabálnak páran a kortársaimból,
te mész borért,
nem te következel még.
még nem,
most nem,
már nem.
kritikusaimnak mondom,
nem figyelem ki mit gondol,
vagy hangosan rikoltoz,
csinálom a munkám,
ez a dolgom.
elvetem a magot,
meglátjuk mi lesz belőle,
virág-e vagy gyom.
most talán többen
felugrálnak a rádiótól.
a kútmérgező nem piszkít
egyenesen a kútba,
csak a kávéjára,
aztán belerúgja.
minden esetre,
elkezdtem árulni
temetésemre a jegyeket,

elkerülve a csődületet.
ingyér meg sem halok nektek,
létem drágán adom,
mert hát ripacs vagyok.
s lassú, andalító zenével
elindul velem a körmenet,
S MEGRENGETEM A HEGYEKET,
akár egy eszeveszett.
van számodra még egy ajánlat,
az élet csak paródiája a halálnak.

2016. november 18.

39. ESIK AZ ESŐ

Ha az ember már
Hosszú napok óta
Az ablak előtt áll,
Unott-idegesen
Jobb időkre vár.
Lesi az ég alján
Feljön-e a szivárvány.
De csak esik az eső.
Özönvízszerűen, ömlik mindenünnen,
Mintha örökre el akarná
Önteni a vad zápor
E cudar világot.
Közben dörög az ég,
Villámlott jólelőbb.
Egészen magasról
A Földig cikázott.
Megvilágította a Cikádort.
Zeusz haragvón
Viharos villámokat rázott.
Akár ha össze akarná
Zúzni a világot.
Mindenünnen szürke
Árnyak bújnak felfelé,
A színeket kíváncsian
Csak a fény csalogathatja
Trónusa elé.
A nagy Univerzum is sötét,
Csak a mi földünk kék.
A talajon hideg a szél,
De a magasban sístereg a levegő.
Kopaszodó ágú fákon
Didereg az őszi levél,
Teste reszketőn remegő.
Fázós öregasszonyként.

A ráboruló köd,
Betakarón óvó kendő,
S csak vigasztalhatatlanul
Esik az eső.

2013. 07. 07.

40. ESIK A HÓ

Esik a hó,
szalad a ló.
havas fák ölen,
siklik a szánkó.
roskatag felhőkből
párnáját rázza
Holle anyó.
mindent beborít,
pihés hótakaró.
szunnyad alatta
egy téli manó.
hólepte fák alatt
oson az álom,
didergő árnyékom
lábait himbálva
ül egy faágon.

2016. november 16.

41. KATALIN KOPOGTAT

Virágot Katának...

Névnepodra

Kopogtat reménnyel
szívemen-e név,
Angyali csengése
elbűvölt már rég.
Terád gondolok
e szép szót kiejtve,
Arcodat idézem
minden este,
névnepodat lesve

KATICA, KATICA...

KATA, KATINKA ÉS KATALIN

KATALINKA ÉS KALINKA..

KÉTI ÉS KETRIN, ÉS KATYUSA...

KATICA, KATICA,
karmoljon meg a cica.
cérnán pamutgombolyag,
hat cica
százfelé szalad.
gyöngyfogak közt
kacaj fakad,
gurul mint a karika.
párta helyett menyasszony koszorú,
félre a bánat,
félre a bű.
hintó előtt paripa,
indulj a bálba,
csendüljön a muzsika,
boldog lány
a KATICA.

ÖRÖMTELJES névnapot kívánok.... vendi.

Szekszárd, 2016 november 25.

42. SIMÁN, RÖHÖGVE

A történések úgy haladnak előre,
ahogy a mondás mondja,
simán, röhögve..
örökösen elnyűhetetlen vagyok,
akár a Guttman nadrág,
örökre vasalva
mint a Fékon ing.
de néha széjjelesek,
alkotó elemeimre,
ahogy az Isten gyalulta tők
a fazék fenekén,
ha kapja a hó melegét.
ájdesz bugyesz,
ahogy lesz, úgy lesz.
évek óta küzdök
csapatomban a falkavezérségért
már nem is remélem az esélyt.
igazam van?
egy öreg ül magában,
rátalált a magányra,
Lehetnék én is talán,
Mesélne akár,
Hallgathatnák százan.
Végre köré gyűlnek,
S beszél mi történt
Vele a világban
Örülne,

Ha helyeselnék
Valósnak vélt igazában.

- Igazam van?
Kérdi fennhangon,
Bizakodva,
Csak úgy magában.
S hogy nem jön rá válasz
Megtelik bizonytalansággal.

- Ugye igazam van?
Kérdezi újra reménykedve.
Kérdésében bizonyosságot véelve,
De nem hallik a válasz feléje.
Aztán megnyugtatta
Csak úgy önmagát,
Határozottan, beszélve,
Mint aki tudja
Megrendíthetetlen
A meséje.

Igazságot adva saját magának,
Hiszen a hallgatás
Egyetértésre utal:

- Hát persze hogy igazam van!
more sztara
riba nyema
visszhangozza a
sztara kaszta.

kivisznek a dombtetőre,
mint akit ki meghalt
mind a két szemére.
simán, röhögve

2016. november 29.

43. EGY DECI FÉLDECI

Laza csukló,
merev könyék,
így isznak a
főnökömék.
nagyon haragudtak ezért,
ha ezt mondtam nekik,
vajon miért?

deciszám itták
a féldeciket,
hűs iroda rejtekén.
de jött egy újabb csízió,
egy másik verzió,

a féldeci is
már csupán négy cent lett,
ez már az únió...
görbe az uborka, meg a banán
játékkal játszik a disznó,
meg mostanság a kanász.
nem amivel szokott.
kilóra adják a tojást.
igazság nincs manapság,
csak jogszolgáltatás.
úgy kell nekünk mint farsangkor
a mulatság.
betiltják az álarcot manapság.
Ritka, mint temetésen
A vigasság.
Hiányzik, mint koldusnak
A pénzes zsák.
Mint vásárból
A mézeskalács,
Vagy a márc,
Mint nőknek
A locsogás.
Vonatnak a dohogás.
Végül is:
Az az igazság,
Hogy nincs igazság,
Ez viszont igazság,
tisztelt Járkállás bíróság.
s végül is jó az öreg a háznál,
akkor is, ha egy csöpp esze sincs.
ilyenkor szublimálódik,
az pedig egy drága kincs.
az unokám mondta Mikuláskor,
a Mikulás hozza az ajándékot,
a Kramplusz hozza a virgáncsot.
az ám, bizony ám...
s gondolkodhatsz sokat,
tulajdonképpen mi is az?
megtestesül a szél,
vagy átszellemül a darab,
törheted az agyad.
már csak az a dolgod,
amit a nóta mond,
most már bizony
jól megy dolgom,
nem parancsol senki,
mikor mondják
mars ki,
akkor nekem ki kell menni.
s világnak csúfjára

felaggatnak egy fenyőfára
üveggömb mintájára,
jövő év karácsonyára,
újévi mustrára.
nemigen történik a világban
semmiféle új,
csak annyit kell mondanom,
boldogulj...

2016. december 08.

44. KARÁCSONY VAKON...

Szenteste fellobban
A gyertyák izzó lángja
Karácsony reggelre is
Kihűl a vaskályha.
Megszületett a Megváltó
Rongyos istállóban.
Jöjj kedvesem,
Ülj az ölembe
Utoljára nézzél a szemembe
Halványuló fényét
Látod-e?
Ezentúl fehér botot veszek a kezembe
Fekete kalapot teszek a fejemre.

Szenteste fellobban
A gyertyák izzó lángja
Karácsony reggelre is
Kihűl a vaskályha.
Megszületett a Megváltó
Rongyos istállóban.
Mindkét szemedre megvakultál
Ülsz az ágyon
Várod a karácsonyt
Várod a csodát
Az isteni bárányt,
Hogy újra lásd
Isten szép világát
Akkor majd meglátod
Ki maradt végül a barátod.

Szenteste fellobban
A gyertyák izzó lángja
Karácsony reggelre is
Kihűl a vaskályha
Megszületett a Megváltó
Rongyos istállóban.
Kalitkában, hogy enyém maradjon

Legszebbik madaramnak is szárnyát szegem
De ti kedveseim
Drága gyermekeim,
Ha megértetek
Repüljetek
Ti fészket elhagyók
Óvó szárnyaimat kiterítem felettetek.
Az nem sértene
Ha vissza sem néznétek,
De az rosszul esne,
Ha elfelednétek.

Szenteste fellobban
A gyertyák izzó lángja
Karácsony reggelre is
Kihűl a vaskályha
Megszületett a Megváltó
Rongyos istállóban
Az ige megtestesült Betlehemben
S a három királyok elindultak,
Fényes csillag vezette őket.
Tömjén füstje lebegett a légben,
Letérdeltek a kis Jézus elébe
Ki elhozta a reményt,
Hitet vesztett embereknek
Az utolsó esélyt.
A mennyben angyalok kara énekel,
Varázsgömböt szorongatsz
Vágyón a kezedben
Csillognak a fények
Álmodozó szemedben.
A megváltás reménye él
Megtisztulni vágyó,
Bűnös lelkedben.

Szekszárd, 2016 Karácsonyán

45. AZ ASSZONY ÉS A CSALÁDOM...

Hálaének...

Zajlanak az események.

Az asszony, és a család,
egybetartozó egység,
összetart ahogy a pánt,
összefog akár a hordón az abroncs,
mint pincék alján
dongák közé a bort
szorítja szertelen,
ha van ki összefogja....

rendes asszony dolga.
matheriális jussa
de a sors oly galád.
gyengeségem okán,
megtalálták vértemen a rést,
hitvány gazok,
végig kell nézmem,
hogyan hullik szét amit alkotok.
osztozom veled a maradékon
utolért a létbizonytalanság
három lányom segítőkészen áll,
értetlenül figyel kisunokám.
végutoljára is
himbálódzom egy faágon,
amit alant láthatsz,
már csak az árnyékom.
s áthúz a huzat
süvöltő fagyosan
a lábam alatt.
végezetül csak reád támaszkodhatom,
amiért hálával tartozom.
Átvállaltad
Anyámtól a sírást.
Béna kezemtől
Vaksi szememtől
Az írást.
Karolva segíted
Nekem a járást.
Szomorú lelkeimtől
Lassuló szívemtől
A bízást.
Fahasábokat
Fagyos időben
Rakva a tűzre,
Hogy meg ne fagyjak élve,
Testemet, lelkemet
Félte,
Az Isten áldjon meg
Érte.
de felugrik előttem
egy gonosz ördög,
s bőszen kiáltja...
kicsi vagyok, de hö.
mivel becsapott Mammon,
lovagolhatsz a hullámon,
szörfösként az óceánon.
jótetted helyébe
jót ne várj,
mert jócselekedetért
utolér a hátsófalú....

háborúban is golyót kapott
a hullarabló.
elnyeri mindenki
a maga jutalmát.
lenyúzzák rólad
az összes textíliát.
inged, s gatyád.....
a háromszor varrott
álmaid csizmáját,
s bőröd is talán.

Szekszárd, 2017. 01. 01.

46. A KÁOSZ

A teremtő
a káoszt átváltoztatta
univerzummá,
ahol a törvény és a rend
uralkodnak,
a rendezettség felett.
túl a csúcson,
az élet kegyetlen.
Fel a hegyre,
lassan araszolva,
a csúcsnál magasabbra
akarsz felhágni...
ez a terved.
eltűnni a homályba,
egy másik időtartományba.
az ember mindig csak ráfizet,
adjatok egy pohár vizet,
mert olyan éhes vagyok,
azt sem tudom hol alszom az éjjel.
fogd hogy adhass.
van felesleg
szanaszéjjel.
úgy élj,
nehogy kitüntessenek,
a jutalmat az kapja,
aki nem érdemli meg.
Tisztelt Járkállás bíróság,
hogy nálam az igazság,
arra kanálszámra
szedhetnétek a ciánt.
jöttek rám késekvel,
baltákval, kaszákval,
minden isten nyilákval.
s ez már raki a

kocsira a dinnyét,
ha lettem is,
csak ne volnék.
félő, hogy mosolygó,
vízben tükröző arcképemet
elviszi a folyó.
belesüllyed a Fekete-tengerbe.
tri ribanja
morje sztara
riba nyema.
csornaja morje,
sztara kasta...
régén elmúltak már
a gyöngyen szép napok,
azért enni még kapok.
lelombozódva
eloldaloghatok.
s a színtelen világ színeivel
ragyog felettem
a Nap, és a Hold,
s valamennyien
a csillagok,
Szupernóvaként
felrobbanó napok.
2017. január 22. a Kultúra Napján.

47. SZAPPANBUBORÉK

Hogy vagy?
kérdik tőlem érdektelenül,
fázós utcasarkon,
hol a járda jobbra dől,
vagy balra dől,
tücsök koma hegedül,
csak lassacskán,
válaszoló szertelenül.
nem biztos hogy
komolyan érdekelné,
nagyon meglepődne,
ha őszintén kifejteném.
tehát akkor mi újság van?
mi legyen?
na ugye, hogy ugye?
Vendi vagyok a
rossebsarokból,
egy vegyes alomból.
duó produkció.
turmix a javából.

mostanság bizonytalan sorsom,
vékonyka néha,
mint a hagyma hártya héja,
akár a lét,
néha léha,
széjjelpukkanó
szappanbuboréka.
Mecélozom a századik életévet,
mert nagy az adósság,
kevésnek tűnnek
az eddigi évek,
hogy a régi nyomba térjek.
és száz év felett már
kicsi a halandóság,
lelassul az élet,
amikor minden
ismét semmivé lesz,
eljön a mulandóság.
csak ennyi az egész,
Érted?

2017. január 28.

48. EMELJED FEL...

Március előtti gondolatok

Emeljed fel
magasra kezedet,
csapjad össze
most a tenyered.
énekeljed
a dalt énvelem.
messzire zengjen,
mindenki hallja,
s velünk dalolja,
Alpok, és Kárpátok orma.
Nagyasszonyunknak felajánlott
ősi Szent Korona,
földünket óvva takarja.
nem veheti el senki soha.
Március, Június, Október hava.
nem lehet mihozzánk mostoha ...
SZABADKA, ZOMBOR, ÚJVIDÉK,
nekünk a régi még.
KASSA, POZSONY, KOMÁROM, MEG EPERJES,
elvesztek az álmaink,
de miénk lesz.
Ungvár, Várad, Gyulafehérvár,

Arad, Kolozsvár, Temesvár,
mind magyar szóra vár.

elmehetnék hobónak,
öreg vagyok én már
cirkuszi bohócnak.
emeld fel kezedet, fejedet,
s majdan szavadat,
indulj meg végre,
Kevermes és Dombiratos felé,
küzdjél meg érte.
s hogy én is ott legyek,
ha fúj, a esik,
megyek veletek.
beállok a sorba,
hogy sorra kerüljek.
ha sokat beszél hozzád egy nő,
szimbolikusan értve,
biztosan szeret, féltve
ha nem szól egy szót se,
kezdhetsz aggódni érte.
megtaláltam a vajat
mások füle mögött,
hol nagy az indulat.
nadrágomra keveri a vizet
a turbolencia.
pedig nem esik
csak fúj...a bestia.
hallgasd mit mond
a harangszava,
mit is énekel?
azt csengi hogy
giling galang,
fehér galamb...
csőrében olajág,
nyakán szorul a
nemzeti színű szalag.
házát, földjét, szőlőjét,
házát, földjét, szőlőjét,
zúgja a nagyharang,
ringye, rongya,
ringye, rongya,
csendíti a lélekharang.
nincsen veszve semmi,
meg tudsz nevteteni.
ki érti, elönti a harag.
jöhet a menet,
hangod messze viszik a vizek.
asztal, szék marad,
a többi jön velem.
ki az úr a házból.

nem nevet,
kulturáltan együttérez.
ha kapsz valami díjat,
már nem írhat szobrot,
ha elismernek,
gondolod magadban,
írhat akármit.
kritikusoknak még nem
emeltek szobrot,
nem neveztek el teret,
s főutcát sem
ez idáig róluk.
olvasóim kérdezik tőlem,
miért szapulom folyton őket,
mert ők sem kímélnék engemet,
a beste lelkiütemek.
írásaim hangulati elemek.
a profik dolgoznak,
hajszolják a hasznat,
küzdenek az idővel,
az amatőrök alkotnak.
szépen, nyugodtan,
elmélázón, csendesen.
rend és fegyelemben,
mint ahogy az öreg Föld
száguld énvelem
a Tejút rendszerben
egy fekete lyuk felé,
az örök végtelenségbe.

2017. február 11.

49. A CSŐZÖRG

Sajátos filozófia találjunk ki állatokat....

Éjszaka érkezett
egy kitalált,
de mégis élő állat,
a csőzörg.
Létezik, mert
végül is felébresztett.
általában éjszaka vadászik,
áldozatra várva,
bár már néha hallottam
hajnalban is.
igaz hogy soha
senki nem látta még,
de vanni van, az biztos,

mert hallottam.
felkúszik a csöveken,
zörögve ki akar jönni
a csaptelepen.
s ha a láncot megrántod,
lezúdul a sok szörny
meglátod.
zörögnek és dörömbölnek,
mérgeesen csörömpölnek, és hörögnek.
ők a gonosz manók,
elúzik az álom manót.
plafont nézve gondolkodom,
találjunk még ki
nemlétező állatot.
újat alkotott az evolúció,
egy hőzöngő csözörgőt.
a fene a jó dolgát,
már megint nem tudja
hogyan mit csinált.

2017. február 13.

50. HOL VAGYTOK MAGYAROK....

Ki a magyar

Magyaros bölcsőmet
Sváb dallal ringatták,
Aprócska batyunkat
Hajókon úsztatták
Le a Dunán.
Hoztuk magunkkal
Nyugatnak iparát
Régi czéhmesterek
Ősi szaktudását
A föld szeretetét,
szőlőknek vesszejét,
Nemzetünk szorgalmát,
Konok spórolását.
gyarapodásnak magvát.
Sokszor kérdéssé vált,
A Magyarok nagy többsége
Igényt tart-e ránk?
hiszen ez is a mi hazánk.
kitelepítéskor
vagon falán ez állt,
krétával felróva,
szálkásan öles betűkkel,
bölcsővel ringattál,
batyuval kidobtál.

van itt Oláh, Román, Székely,
egy nagy olvasztó tégely,
Szerb, meg Horvát,
cigány is többféle,
svábok szépen elterítve
Pest, Tolna, Baranya megyében.
Somogy, Tolna, Baranya,
Magyarország aranya.
anyám kakasdi lány volt,
apám bőgatyás magyar.
mikor az obsitot elérte,
igen megrótták érte,
hogy megtámadta sokadmagával
a Szovjetuniót.....
meg is bűnhődött érte.
a mozigépész tanfolyamot
évek alatt elvégezte.
KI A MAGYAR?
KI ITT A MAGYAR....
Az hamis csalfa illúzió,
hogy végtére kiderül,
ki a jobb népcsoport,
eldönteni nem tudja senki,
nincs erre hivatott.
végül is szellenteni
mindenki tud,
csak azt az aromát
megadni neki.....
no azt kevesen tudják.
keveseknek sikerül.
hol van a csavar?
érdeklődnék szertelen,
ki itt a Magyar.
fent lebeg a fellegekben,
s dolgozik keményen alatt.
ki a múltjában él,
nem éli a jelent.
én 1954-ben születtem,
most már bármikor meghalhatok,
ez még nem történt meg velem.
mondják, maradok magnak,
ilyen emberre van szüksége a Magyaroknak.
bár ez nem biztos.
ha mégis megtörténne a baj,
síromra írják rá a rovók,
élt ötven évet,
de jól.
akárki mondhat bármit,
az már nem számít.
a dolgokat csinálhatja bárki,

de megszületni
és meghalni
helyettem nem tud
senki.

2017. február 22.

51. DZSIGOLÓ

Egy unatkozó úriasszony életéből...

Odafigyelés
egy jó szó
a parketten
kellemes ölelés
titokban, lágyan...
tánc végén
egy kézcsók,
forró hideglelés.
Az asztalnál jégbehűtött
édes pezsgő pukkanva vár,
Derekadat dzsigoló karolja át.
régi emlékképek
feltóduló sora,
eddig miért voltam
ilyen ostoba.
az erény, és hűség
porlepte szobra.
az élet oly mostoha...
Pénz csak annyi kell,
Hogy mindig elég legyen.
nem kell fényes palota.
Autót, ruhát, szerelmet
Ne hitelbe vegyek.
Mindig a társaság középpontja legyek.
Hogy dzsigolóval jöttem?
Ezért ne aggódjatok
társaságba, színházba, néha ágyba kísér,
s van kihez néha szólhatok,
nem magányosak a karácsonyok.
Irgyeljetek.
Egyebet nem mondhatok.
Talán olykor
Boldog is vagyok.

2017. 03. 14.

52. ATTILA

A hunokról 452-ből...

Isten ostora

Távolról fegyverzörgés
És erősödő zúgás hallik,
Vonuló csapat morajlása.
Húszezer testőr előtt
Attila száguld
Apró, keleti lován.
A csapatot zoltánok vezetik,
Mutatják az utat,
Ők tudják csak
Hol a had dereka.
A sokadalomban.
Egy zoltán két lovon áll.
Karjával előre mutat,
Egész teste
Egy üvöltő száj.
Míg az ellen nyilaitól
Sündisznóvá válik.
A bomlott elme
Így látja, ha megcsapja
A vér szaga.
Attila arcán csodálkozás:
Miért késlekedtek Hunok?
Mikor én vezetem seregem.
S összeroppan középben
A két had
Csattog a csákány,
És a buzogány
A nyilak erdeje
Már elzúgott elébb.
Jaj az elől jövőknek.
S a haldoklók is nyújtják
Feléje kezüket,
S százezrek ajkán
Zúg az Áldás.
A Huj huj hajrá.
S harcol hát
Aki már rádühödött.
A Hun csak a csatában vad,
Arat a halál.
S hátrál már a római
Ezernyi véresen habzó
Piros, gazdátlan ló torlódik.
A veres patakból
Jóllakott farkas iszik.
Attila harmadszor
Fordítja lova fejét

Róma felé.
Hogy elvigye nekik
Kelet fénylő csillagát
A hanyatló, romlott nyugatnak.
De hozzák már végzetét
Erős őrizettel
A szőke, sváb királylányt,
Grünhildát,
A büszke, megszeppent Ildikót.
Mint a behódolás zálogát,
Fatornyos palotába
A Tisza partjára.
S öntik már a
Hármas koporsó
Arany, ezüst
És vas fedelét.
A nászék hajnalára.
Hogy készen álljon,
És takarja sírját
A Tisza egyik ága.
Hol a víz
Némán, s bölcsen hömpölyög
Rejtve örökre titkait.
Hol hű szolgái
Reá borulva alszanak.
Miután elzúgtak a nyilak.

Az Isten ostora,
Rábízta népét
Csaba királyfira.
Haj de a pártoskodók
Más vezért akarnak,
S egymást öli a Hun,
E büszke nép maradéka
Határt őrizni a
Kárpátokba visszavonul.

2012

53. A VÉN HUSZÁR NÓTÁJA

1848-49 emlékére

Öreg huszárnak
Rozsdás a kardja.
Sárga lovának
Kopott a patkója.

Nem vágat már rajta
Fényes diadalra.
Behúzódik estig
Útszéli csárdába.

A vén cigánybanda
Kérdi mi a strófa:
Öreg huszárlónak
Földig ér a farka.

Csaplárosné lelkem
Bort hoz a kancsóba.
Előkívánkozik
Egy-egy huszárnóta.

Sárga lovam
Megbotlott a határba.
Rosszul ugrott
Be a rövid vágatába.

Vigyázz lovam
Vigyázz a vezényszóra.
Jobban tudod
Mint egy bundás regruta.

Ügyelj lovam
Ügyelj a harsonára
Nemsokára
Indulunk a csatába.

A sok vitéz
Bevágat a halálba.
Öreg huszárt
Rákötik a lovára.

Így indul el
Vissza a táborába.
Megmutatja
Merre van a hazája.

2012

Megjegyzés: Hallgató.

54. NEFERTITI 3330 ÉVVEL EZELŐTT...

Nefertiti,
Nálánál szebb nőt még
Nem látott-e világ.
Szépségével és
Éles elmével
Uralkodott népén,
Isteni urán
Eretnek vággyal

Egyiptom földjén
Ez idő tájt
Ehnaton a király.
Ámon helyett
Atont imádja
Az új Fáraó.
Leányok sorát
Hozza világra
Nefertiti.
Fiút csak alacsonyabb rangú
Feleség szült Ehnatonnak
Aki Tutenhámon néven
Lép majdan
Egyiptom trónjára.
Hosszúnyakú szép felesége,
Fehér orcája,
Fekete szeme,
Szemöldök ívének
Fekete szene,
Magas homloka
Szobornak mintája
Melyet lábbal tipornak
Évezredekig a gazok,
Egy szemétdomb tetején,
Kik nem az új hitért buzgólkodnak.
Üstökösként száguldó csillaga
Egyszer csak
A sivatag homokjába hull,
Kihuny méltatlanul.
Eltűnik hatalom,
Város, vallás
Kőfalba vésett
Örökbecsűnek hitt nevek
Még a Nílus vize,
A sivatag homokja is vándorol
Csak a Szfinx áll évezredek óta
A piramisok csillámló árnyékában,
Hirdetve Egyiptom, és a
Fáraók hatalmát.
A vasakarat, a tudás
A rend, a szépség
Örök birodalmát.

2012

Megjegyzés. Számomra a világon eddig született legszebb nő Nefertiti. Nézzétek meg festett mellszobrát, ami jelenleg jogtalanul Berlinben látható. Szép Heléna butácska volt, Kleopátra csúnyácska, de okos. Nefertiti okos és gyönyörű volt, igazi uralkodásra született. Tutenhámon neve születésekor Tutenhaton, de ő állította vissza az ősi vallást eretnek apja után. Ezzel helyreállt a rend és megszűnt a káosz, amittől az egyiptomiak annyira rettegetek. Hát nem csodálatos dolog a történelem?

55. BÓDIKA

Igrice

Énekmondó Bódika harcairól...

Éneked mondjad hangosan,
bátor lelkületű Igrice,
dalodat igazítsd fényesre.
mondd a valót, mint igazlátó,
sámándobján kopogva,
ki kőkésével öli a bárányt,
csontjaiból jósolva reménylőn.
halott vitézek lelkei
veletek harcolnak segítőn,
ősi jussotokban híven
ügyetek mellé állva.
talpig átforrósodott páncélban
verőfényes britanni nyárban.
Északról támadtak vérrel bekent sereggel
állatbőrbe bújva, félmeztelenül,
Bódikának vadlelkű fiai,
meredek falaikról nyilaztak vészthozó íjaikkal
messzi földekről érkezett hadfiak ellenük.
Jöttek meleg vidékről gyors hajóikkal sietve
Elvéve élők szeméből az álmot
Sarlókat szereltek lábukat kaszálni,
Harci szekereik gyors kerekére.
Bódika vezette hadait rájuk,
Nehéz lándzsájával ölve a büszke rómaid,
kemény kézzel fogva vérpiros lovait.
Vörös haja derekáig leért
díszeként sudár testét koszorúzva,
lobogva lángoló fejék.
Dörgő hangjától megriadt az élő
Odébbkúszott a félholt, megrezdült ki már nem él.
Elnyomta hátán csattogó korbács hangját
A csatazaj dühödt vihara
S rezgett dús kebleinek halma,
Ha kövekre hajtott óvatlan kocsija
Lenge tunikában harcolt bosszúvággal, meggyalázott lányaiért,
Halott férjéért ontva gyűlölt római vért.
Ám elvakította a várt diadal
A vak fegyelem ördögi győzelmet csikar ki
Örömmünnepet ül majd a római.
Méregpoharát mégis Bódika itta ki
Testét takarja sok ezer honfi.
testvér nyilak borítják bátrak vérző szívét,
hazafelé indul milliónyi szekér.
nők, s sok gyermek, férfiak nélkül,
megvert sereggént.

2016. 01 25.

56. RÓMAI SASOK ÁRNYÉKÁBAN

Aquincumi emlék

Templom előtt zszibongva gyúlik össze a nép,
Sok színes tóga, tarka a kép.
Szivárvány íve feszül át az Iszter két partján,
Dicsőséges diadalív lehetne talán.
S Tituszunkra koccintanak bíborszín pohárt tüzes borokkal
A harcból megjövők ezrei,
S lovaikat itatják serényen
A hódoltságunk új, fodrozó határvonalain,
Hol láncukat rázva bólogatnak karcsú csónakok reménylőn.
Itt állították meg a Barbárok sokadalmát,
S ettől nyugatra isszák már
A kultúra édes poharából a nektárt.
A város piacán özönlik áldozni a tömeg,
Isteneinek oltárán öli a bárányt,
Bársonyvér csordul márványcsatornákon, kőkése okán,
Jósolja jövőjét lapockája csontjából,
Feledve népek szenvedését,
S élvezve a szenvedélyt.
Gondold meg, ifjú, Téged is dologra várnak itt,
Reád is szüksége van e honban a hazának.
Pusztulnunk nem kell egyikőnknek sem,
Éljünk ezen ősi földön, itt,
Ha el is bukunk talán,
Dolgunkat tenni muszáj.
Neveinket dicsőn
Kőbe vési a szobrász, hősök bronzképe alá
Elmúltunk mindannyian,
Márványkövön láthatod neveinket.
Belevésték hálás maradékaink,
Kik tisztelettel gondolnak reánk.
Dicsőítenek koszorúval, s vár egy másik világ.
Szörnyű tűzkígyó fenekedik az égen,
Hirtelen, hamarvást háborúság léssen.
A nap, a hold, a csillagok, a fény ragyog,
Víziorgona dallama száll, tündököl a behódolt tájakon át,
Az ég alján szivárvány ragyog ívelve sugarát,
Színeiben pompázva, mint pogány bálvány.
S komor őrtornyok vigyázzák a megfoghatatlan
Üvegkorsónyi, törékeny provinciát.

2015. 02. 25.

57. ELEONÓRE

Bűnös lélek 1741

Eleonóra
Bűnös lélek
Vámpírként élte
Bús életét.

S most itt fekszik
Kiterítve
Holtan,
Vámpír ruhában
Hasra fordítva
Koporsója
Cementbe rakva
Gonosz szíve
Karóba szúrva
Bűnös teste
S álgyermeke
Kriptába zárva
Soha többé
Nem szabadulhat.

Farkas vérét itta
Azok vonyítva
Nehezen adták
Életüket
Nőstények tejét
Ketreben fejték
Üvöltve hívták
Kölykeiket
Így általadták
Erejükét.
Rettegtek tőle
Az emberek.

Vágtató lovak
Fujtatva futnak
Fekete hintón
Viszik a holtat,
A halott lelkek
Gyorsan utaznak.

2011

Megjegyzés. Eleonóra Grófnő Mária Terézia idején élt a Monarchiában. Sorvadozó testéről egy gyermekfej nagyságú daganatot operáltak ki az akkori orvosok. Farkasvért és farkastejet ivott, hogy erőre kapjon. Szolgái azt hitték, hogy vámpír. Féltek tőle, s hassal lefelé, szívét karóval átszúrva temették el, hogy fel ne támadhasson.

58. ZRÍNYI ILONA 1643-1703

Törékeny, madártestű,
De szíve, lelke kemény.
Hűség, s dac
Erényes szerelem
Fűtötte
S a remény.
Megóvni fiának
A hatalmat, s a vagyont,
A Magyar hont.
Két éve már,
Hogy tart a harc,
S még Munkács vára áll.
Vívja a Német,
S szorítja a pogány.
Míg Tököly Bécs alatt jár,
Ő a kuruckirály.
Marasztalja Kárpátok sora.
De hívja, várja Őt
A kék tenger
A meleg Adria.
A Zrínyiek otthona.
Eltűnődik néha
Hogyan lett
Helena Zrínyi-ből
Zrínyi Ilona.
Munkács várának
Hőslelkű Asszonya.
Fiának gyámolítója.
Költő és hadvezér, s nemes bánok rokona.
Zrínyi és Frangepán jogos utódja.
Élete derekán
bátor lelkére
száműzetés vár.
visszajő a tenger lehellete,
hatvan évesen hal meg,
távol hazájától.
a hálás utókor
koponyáját
nemes lelkű fia
II. Rákóczy Ferenc
koporsójába
lábaihoz rakta.

2012

59. MIÉRT

Mindenre megkapod a feleletet
csak egy szót kell ismerned
MIÉRT...
s ha tudod a választ
mindenre reagálhatsz.
miért akkor
miért ott
miért ők
miért nem én...
ki a nagy legény.
miért tették oda
nem pedig amoda.
mi a fagyöngy,
és mi a gyöngyvér
mi a pagoda.
miért épült piramis
minek kell katedrális
vezesse az ég felé tekinteted.
miért indult Kolumbusz útra
miért pont oda.
elvinni a halált annak aki másképp imádkozna.
vízen akart eljutni a selyemútra.
miért jobb a gömb
mint a kocka.
miért virulnak laktanyák
hol a gömbölyút viszik
s a szögletest gurítják.
a vizet nem kell gereblyézni
a havat eldobálni
a diót leverni.
felhúzni a vekkert
mindezek feleslegesek
vagy felkelsz vagy nem kelsz.
ez a lehetséges eshetőség
a vagy b variáció
ez a két verzió
a dolog mindig szezonális
vagy szenzációs, vagy banális.
mindent elönt a kanális.
nyakig állunk benne
akárha embertömeg lenne.
minden olyan gépies vagy népies
a kilenclyukú híd
a legerotikusabb épület.
kezdheted a rózsafüzér morzsolását
vagy forgathatod Buddha imamalmát
verheted a lármafát
olvashatsz koránt, vagy bibliát.

völgyben bújó templom tornyában
repedésig kongathatod a harangot
akkor talán majd meghallod
a csendnek elbűvölő hangjait
besúgók füledbe suttogják
métélyes ármánykodók dalait.
miért
ha mindezekre tudod a feleletet,
a könyveket leteheted.
nem kell várnod a megmondó embereket
magad előtt nincs hová fuss
csak neked jusson a juss
nyitva áll kriptádnak fedele
amikor csak akarsz
akkor fekhatsz bele.
látszólag minden elmúlik
csak a temetők élnek még egy darabig.

2015. 11. 21.

60. GIZELLA

A magyarok első keresztény királynéja

Azt súgják róla az udvarban,
Orcája nem szép.
Magas, sudár termete
Nem párosul a bajor nők
Szőkén bájos arcával.
Markáns arcéle inkább
Erőt, határozottságot,
Tudást sugárzott,
Ahogy ott állt
Díszesen felöltözve, reggel óta a hajó orrában,
Nézte a tovatűnő vizet,
A Duna hús habjait,
A párából előbukkanó új hazája fátyolos körvonalait.
Elmélázott látja-e még
Passau csipkés tornyait.
A fellobogózott pompás hajó
Halkan csurog lefelé
A lomha folyón
Csak néha csobban egy evező.
De a parton már
Várja terített szőnyeg,
Fogadó nemesek, s vitézek hada.
Megérkezett Magyarhonba
Bajor Gizella.
S a vízre árnyékul vetül
Az esztergomi

Királyi palota.
Amikor partra lépett,
Arca elborult,
Királya karján
A palotába vonult
Nem sejtette még
Milyen sors vár reá
Magyarok
Királynéjaként.

2012

61. FEKETE FÉNYBEN, FEKETE FÉNYEK

Szokták volt mondani,
Vendel nem kertel,
nem ver bottal,
csak verssel.
az idő és az éhség állítólag
megnyitja a kapukat,
én kivárom a soromat.
Vendel rendel
azt is mondták,
még nem te jössz,
most nem te vagy,
már nem kellesz,
elmúlt az idő.
s hogy a pénz nem boldogít,
de én csak tudom,
hogy az sem ha nincs,
a mondás sokszor sántít.
a fekete fény mindent elhomályosít.
mikor megszülettem,
mindenki nevetett,
csak én sírtam egyedül.
féltem, s hideg volt cefetül.
úgy élek,
ha végleg elmegyek
mindenki sírjon,
csak én nevetetek.
ne azon fáradozz
hogy sikeres legyél,
hanem hogy értéket alkoss.
ha nem ismernek,
ismeretlen senki vagy.
ha felületes munkát végzel,
ismert senki maradsz.
ha zenét játszol,
akár ha Tereminen is,

ha hallod akkor látod is,
ha látod, akkor hallod is.
mozgatod a kezed, s visít.
mosogatni este örömmel,
reggel körömmel kell.
jó munkát és
szép öreg asszonyt
ritkán lehet látni...
ha valamire nincs időd,
mondhat bárki bármit,
az nem is érdekel igazán.
minden fordítva sül el,
pedig elsöre jó ötletnek tűnhet.
az egyik szemem sír,
a másik meg üveg.
szűrömet kiakasztják,
kint lóg a becsület.
ha gúnyolódni akarsz versemen,
ne azt mondd, hogy ez a vers rossz,
hanem csupán csak annyit,
nekem ez nem tetszik.
KRITIKUSNAK NEM ÁLLÍTOTTAK MÉG SZOBROT.
ezek a tények,
mindent megvilágítanak
a fekete fények.
önálló az akaratom,
választásom jogát fenntartom.
az úton mindenki elfér,
van legalább kettő térfél.
ússzunk egyenlő eséllyel,
mindenki egyformán fizet,
csak az én oldalamon
mindig leengedi a vizet,
a sok briganti...
egyébként mindenki
bárhová állhat,
csak az útba ne... állj,
s erre kanálszám
szedheted a ciánt.
ezek nem bugyuta gondolatok,
ha átszűröd az agyadon,
vannak néha jó pillanataim,
egyebet nem mondhatok.

2017. március 15.

62. UTÓSZÓ

KEDVES OLVASÓ....

Most már nyugodtan előléptethetem Önt érdeklődő státuszából olvasóim közé, hiszen ha átrágtá magát a verseken, érzésem szerint megérdemli.

Reménykedni tudok csak, hogy nem bánta meg az erre szánt idő eltöltését.

Talán betekintést nyert lelkivilágomba és különleges látásmódomba, és némely sorokban akár magára is ismerhetett, és ez nem a véletlen műve, hiszen ilyenek vagyunk, ha bevalljuk, ha nem, akkor is.

Egyetérteni nem kell velem, hiszen így színes a világ, és nem sakktabla, és nem csak fekete-fehér.

Még akkor is így érzem, ha valójában én egy évtizede csak így látom, de tudom, hogy nem így van.

Ha van véleménye, ossza meg másokkal is, de legfőképp velem, email-ben, megtalál a fejlécben.

Ismételtem köszönöm a látogatást, ha okoztam valami maradandó változást életében, annak örülök. Szándékom szerint való.

A mondandómat általában így fejezem be, ahogy most ezt a könyvet is, ez a véleményem, egyebet nem mondhatok, de ezt mindenkor vállalom.

Hálás tisztelettel vagyok Ön iránt, kézsókom a hölgyeknek, kézfogás az uraknak.

NAGY VENDEL MAGÁNZÓ.

Szekszárd 2017. 03 16.

ENDE, KONYEC, FINITÓ, VÉGE.